

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dvorezen nož.

Zadnje dni se je pripetil v zgodovini narodne slovenske politike slučaj, ki sicer ni bil prvi in ki, žal, tudi ne bo poslednji, ki pa je vzbudi v vseh krogih pravo senzacijo. Izključil se je iz stranke mož, o katerem so bili vsi narodno napredno misleči rojaki trdno prepričani, da je trd in neizprosni, mož jeklen v svojih načelih. Mož je bil že davno iz tiste vihrave mladeniške dobe, ko se menjajo programi z letno modo. Mož je bil že v dobi, ko se pri normalnem človeku pričakuje, da je v svojih željah in namenih že dozorel in na jasnem vsaj v bistvenih vprašanjih glede narodnega kulturnega, gospodarskega in političnega črteža. Občno se je mislilo, da je mož — zgodovinar — že toli mirno, stvarno in jasno spoznaval valovanje našega javnega življenja, da se stranki, katere se je oklenil, ne bo mogel, še manj pa hotel izneveriti. Saj ga v stranko nihče ni silil! Zdravi možgani so morali torej soditi, da se je mož korenito premislil, predno je — duhovnik! — pokazal svojim stanovskim tovarišem hrbet ter izjavil javno, in navzlic napadom „Slovenca“, da je somišljenik in z dušo in s telesom veren pristav narodne stranke. Vsakdo, komur je znana karijera kurata Koblarja, ve, da bi s pomočjo klerikalne stranke ne dosegel nikdar kake ugledne stopinje, da bi bil ostal neznan arhivar, ako bi ga ne bila narodna stranka, spoznajoč v njem nadarjenega moža, dvignila na svoj čit. Zaupajoč njegovemu značaju, v celi veri, da je v svojih javnih in zasebnih govorih izražal iskreno svoje prepričanje, zastavila je narodna stranka ves svoj upliv ter ga po svojih zanesljivih volilcih na jezo „Slovenca“ in škofa ljubljanskega poslala v državni zbor. Znano je, da večina volilcev osebe Koblarja niti poznala ni, da so ga morali šele vodje narodne stranke predstavljati, in da je bila njegova izvolitev pravo za pravo le zato toli važna, ker se je izvršila navzlic intrigam „Slovenčevcev“ proti volji klerikalnih generalov, ne pa radi osebe Koblarjeve, katerega tedaj še nihče skoro poznal ni. Le po zaslugah naše stranke torej je postal kurat Koblar to, kar je danes, in samo logična posledica je bila, ako smo pričakovali od

njega, da bo deloval za njo z vsemi svojimi močmi zvesto in hvaležno. Ker smo ga spoštovali kot značajnika s trdnimi načeli, s trdnim programom, menili smo, da bi mogel Koblar pač kdaj umakniti se iz političnega življenja, ako bi se razmere presukale tako, da bi se ne mogel strinjati več z njimi; nikdar in nikoli pa ne bi pričakovali od tega moža, da bo kdaj intrigiral prav proti stranki, ki ga je izvolila, ki ga je podpirala tekom bojev i moralčno in z — „mošnjikom“. In vendar se je to nečuvano zgodilo! Sin se je dvignil proti lastni materi, ki ga je rodila, odgojila in ki mu je dobila častno mesto! Kurat Koblar je glavni agent dra. Gregoriča in njegove stranke! Vseh intrig, vse gonje, vsega zabavljanja „Sl. Lista“ proti narodni stranki oče je kurat Koblar! — Kje so načela??

Toda — recimo, da Koblarju nedostaja tistega finega čuta, kateremu pravimo takt, čuta, ki bi ga bil moral prisiliti, da se odtegne povsem politiki, če se že ne strinja več z narodno stranko. Recimo, da ima Koblar svoje nove namene in nova „načela“. Odpustiti se mu pa vendar ne more, da je igral ta mož skoro pol leta ulogo dvoreznega noža, da je bil Janus z obrazom narodne stranke in z obrazom klerikalno socijalne stranke! Udeleževal se je, dasi je bil že glavni steber sovražne stranke, še velno sej osrednjega odbora naše stranke ter je izrabljal tako oboje informacije. Karakterizovati tako vedenje moža, ki hoče biti vodja cele stranke, menda ni potreba. Označuje se samo ob sebi dovelj!

Narodni stranki se nikakor ne bo težilo po možeh Koblarjeve načelnosti! Mislimo pa, da si tudi klerikalno socijalna stranka ne more čestitati, da je dobila poleg dra. Gregoriča še kurata Koblarja, saj sta oba že dokazala, da sta navzlic svojim letom še vedno taka politika, ki znata slati svoja „načela“ prav tako, kakor se sladijo na pomlad — kaže iz svoje kože! × — ×

Državnozbornske volitve

Shod zaupnih mož ljubljanskih se je vršil sinoči v „Narodnem domu“. Ker je bil g. dr. Majaron, kateri je bil z raznih strani nasvetovan kot kandidat, že v naprej odklonil kandidacijo, prišla sta v poštev samo dva kandidata, bivši po

slanec gosp. Kušar in deželnosodni svetnik gosp. Vencajz. Po daljši razpravi so zaupni možje odklonili kandidacijo g. Vencajza in sklenili, priporočiti ljubljanskim volilcem kot kandidata narodne stranke g. Kušarja.

Migljaj s polenom Klerikalna stranka je na Gorenjskem postavila kandidatom za kmetijske občine g. Josipa Pogačnika, dasi se je za g. Tomo Zupana izreklo 46 duhovnikov, 35 županov, 56 obč. svetovalcev oziroma odbornikov in 93 drugih mož, skupaj 230 volilcev, za g. Pogačnika pa le „blizo toliko“ volilcev. Na Gorenjskem je pa nekaj mož, ki se nečejo slepo ukloniti komandi osrednjega volilnega odbora katoliško narodne stranke, nego agitujejo še zdaj za prof. Tomo Zupana. „Slovenec“ je radi tega v velikih skrbih. Včeraj je priobčil članek, v katerem roti svoje somišljenike, naj se drža discipline, zajedno pa namigava g. Tomo Zupanu, da ga zadene škofova nemilost, če se ne umakne. „Slovenec“ pravi: „Ker je g. prof. Tomo Zupan v pismu, s katerim je nabiral podpise zase, omenjal, da tudi prevz. gosp. knezoškof nimajo ničesar proti njegovi kandidaturi, zato omenimo, da so prevz. gosp. knezoškof rekli, da nimajo nič proti prof. Tomo Zupanu, ako se večina okraja odloči zanj in ako ga za kandidata postavi osrednji odbor katoliško narodne stranke“. — To je pač dosti jasno povedano! Zlaj vé g. prof. Zupan, pri čem da je.

Slovenski kandidat za V. kurijo v Trstu je gospod Ivan Nabergoj.

Za mariborski volilni okraj kmetijskih občin kandidirajo Nemci posestnika Franca Pargaja iz Leitersberga.

Na nekem shodu v Lipnici so nemški liberalci postavili Fr. Girstmayerja za kandidata v peti kuriji.

Pogumna stranka so krščanski socijalisti dunajski. Poprej so se odlikovali z razganjanjem liberalnih shodov, a od kar pa socijalisti v večjem številu prihajajo na shode, pa imajo krščanski socijalisti shode največ pri zaprtih vratih. Te dni je bil na Dunaju neki shod natakarjev in pomočnikov z

LISTEK.

Dva brata in zlato.

Spisal grof Lev Tolstoj.

V pradavnem času živela sta ne daleč od Jeruzalema dva rodna brata, starši Afanazij in mlajši Ivan. Živela sta na gori, ne daleč od mesta in se živila od tega, kar so jima dajali ljudje. Vse dni sta preživela brata na delu. Opravljala pa nista svojih opravkov, temveč delo ubogih. Kjer so bili utrjeni od dela, kjer so bili bolni, sirote in vdove, tja sta hodila brata in tam sta delala in odhajala, ne jemajoča plačila. Tako sta preživela brata ves teden in hodila le v soboto zvečer v svoje stano vanje. Samo na velikonočni dan sta ostajala doma, molila in se pogovarjala. In angelj Gospodov je hodil k njima in ju blagoslavljal. V ponedeljek sta se zopet razhajala vsak na svojo stran. Tako sta živela brata mnogo let, in vsako nedeljo je hodil angelj Gospodov k njima in ju blagoslavljal.

Neki ponedeljek, ko sta brata že odšla na delo in se razšla na razne strani, postalo je starejšemu bratu nakrat žal, da se loči od ljubljenega brata, in ustavil se je ter se ozrl. Ali takisto na-

krat se je ustavil tudi Ivan in, kakor bi kaj zagledal, zrl nepremično izpod roke tjakaj.

Potem se je približal temu, kar je gledal, pa se brzo obrnil v stran in zbežal, ne ozirajoč se, pod goro in na goro proč od tega mesta, kakor bi se gnala ljuta zver za njim.

Začudil se je Afanazij in se vrnil na tisto mesto, da bi spoznal, česa se je vendar njegov brat tako grozno ustrašil. Šel je torej tja in videl, da se nekaj bližči na solnci. Stopil je bližje; na travi, kakor bi bila izsuta iz mere, je ležala kopicca zlata... In še bolj se je začudil Afanazij i nad zlatom i nad bratovim begom. „Česa se je neki ustrašil in zakaj je bežal?“ si je mislil Afanazij. „V zlatu ni greha, greh je v človeku. Z zlatom se more napraviti zlo, more se pa napraviti tudi dobro. Koliko sirot in vdov je možno nasititi, koliko nagh odeti in bolnih ozdraviti z zlatom! Midva služiva sedaj ljudem, ali najina služba je majbna po najini slabi moči, s tem zlatom pa moreva bolje služiti ljudem.“

Tako si je mislil Afanazij ter hotel vse povedati bratu, ali Ivan je odšel že iz vidika in se videl le še kakor pičica že na drugi gori.

In slekel je Afanazij s sebe obleko, nagra bil

vanjo zlata, kolikor ga je mogel nesti, oprtil je na pleči in nesel v mesto. Prišel je v gostilnico, oddal gostilničarju zlato in šel po drugo. In ko je prinesel vse zlato, šel je h kupcem, kupil zemljišča v mestu, kupil kamenja, lesa, najel delovcev in začel zidati tri hiše. In preživel je Afanazij v mestu tri mesece, sezidal v mestu tri hiše. Jedna hiša je bila pribežališče vdov in sirot, druga hiša — bolnica za bolne in uboge, tretja hiša za tujce in siromake brez strehe.

In našel je Afanazij tri častitljive starčke, in postavil je jednega ravnateljem zavetišča, drugega bolnice in tretjega hiši za tujce. In ostalo je Afanaziju še 3000 zlatnikov. In dal jih je vsakemu starcu po tisoč, da bi jih razdelil ubožcem. In začela so polniti ljudstva vse tri hiše, in začeli so ljudje hvaliti Afanazija za vse to, kar jim je storil. In veselil se je tega Afanazij, da se mu ni ljubilo iti skoro več iz mesta. Ali Afanazij je ljubil svojega brata Ivana in vendar je šel, poslovivši se od ljudstva, ne pustivši za se niti jednega zlatnika, v isti stari obleki, v kateri je prišel, nazaj k svojemu bratu. Afanazij je šel torej proti svoji gori in si mislil: „Ni prav storil brat, ko je zbežal od zlata in odhitel od njega! Ali nisem jaz boljše storil?“ — In

živili. K temu shodu so povabili krščansosocialnega kandidata Belohlavka. Ta gospod pa ni prišel, temveč je le pisal prirediteljem shoda, da mu je vodstvo njegove stranke prepovedalo govoriti na socialističnih shodih.

Dunajski protisemitje že organizujejo ženske za agitacijo. Včeraj je bil na Dunaju velik protisemitski ženski shod, na katerem sta govorila knez Liechtenstein in dr. Laeger in učila ženske kakšne dolžnosti imajo glede agitacije.

Tirolski liberalci so sklenili, da v peti kuriji ne postavijo nobenega kandidata. To je tudi umljivo, kajti na Tirolskem nimajo niti upati, da bi dobili kake znatne manjšine. Če tudi Tirolci z mnogimi sedanjimi zastopniki niso zadovoljni, pa vendar ni misliti, da bi se izneverili klerikalni stranki. V peti kuriji utegnejo dobiti nekaj glasov socialistični kandidati.

V Ljubljani, 16. februarja.

Dalmatinski deželni zbor je v sprejel neko resolucijo, v kateri zahteva, da se upelje v Dalmaciji pri vseh političnih in sodnih uradih hrvaščina kot notranji in unanji poslovni jezik.

Gorenjeavstrijski deželni zbor je Ebenhochov predlog o upeljavi direktnih volitev v kmetijskih občinah odstopil deželnemu zboru, da ga proučava in o njem poroča. Sodi se, da bi konservativci radi vsa stvar le zavlekli. Za tajno in direktno volilno pravico ne marajo, ker vedo, da bi zanje ne bile razmere več tako ugodne, ko bi župniki in kapelanje ne mogli več nadzorovati, kako je kdo volil. V javnih in indirektnih volitvah tiči največja moč klerikalne stranke.

Duhovščina proti podraženju žganja. Koroski deželni zbor se je te dni posvetoval o poročilu deželnega odbora o njega pogajanjih z vlado glede podelitve koncesij za točenje žganja v posebnega ozira vrednih slučajih. O tem se je začela živahna debata, poslanca Kotz in Tschernig sta pojasnjevala, kako neumevno se omenjeni zakon izvaja. Poslanec Kotz je pri tem priporočal duhovščini, naj deluje proti žganjepitju. Poslanec Warth je pa na to odgovoril, da on ne pričakuje, da bi duhovščina zares kaj storila v tem oziru. Na nekem shodu volilcev v Winklernu se je celo duhovščina izrekla proti podraženju žganja z deželnimi prikladami. To je pač jako zanimivo, in dokazuje, da je klerikalcem zares vsako sredstvo dobro, da le dosežejo svoj namen. Obljubili so poganjati se za odpravo naklad na žganje, ko so nekateri volilci izrekli, da to žele, če tudi se klerikalci dobro vedeli, da po odpadu naklade na žganje, bode treba povišati druge priklade, kar bode za kmeta še občutljivejše.

Zmešnjave v orijentu so vevlastim jako nepovoljne. Židovski listi tudi jako pridno zabavljajo proti Grški, ki je poslala ladije na Kreta. Glavni povod tej jezi pa ni skrb za mir, temveč velika skrb za evropske kapitaliste. Dolga posvetovanja teleposlanikov o turških stvareh v Carigradu sukala so se največ okrog tega, kako se zagotovi turškim državnim upnikom redno plačevanje obresti. Če se pa vojna začne, je gotovo, da Turčija več let od svojih dolgov obresti ne bode plačevala, če jih bode sploh še kedaj. Grška je tudi v silnih finančnih zadregah, če začne vojno, bodo tudi njeni upniki

jedva je razmišljal o tem Afanazij, ko je zagledal nakrat, da mu stoji angelj na poti, kateri ju je blagoslovil, in gledal grozeče na njega. In ostrmel je in rekel samo: „Zakaj, Gospod?“ — In odprl je angelj usta in rekel: „Idi proč! Nisi vreden, da bi živel skupaj s svojim bratom. Jaden sklon tvojega brata velja več, nego vsa ta dela, katera si ti storil s svojim zlatom.“

In začel je Afanazij pripovedovati, koliko bednih in tujih je nasitil in koliko sirot je preiskrbel. A angelj mu je rekel: „Satan je, ki je položil to zlato, da bi te premotil, in naučil te je tudi teh besed.“

In tedaj se je oglasila Afanaziju vest in spoznal je, da ni delal za Boga svojih del, zjokal se je in se začel kesati. Tedaj pa je stopil angelj s poti in mu odprl pot, kjer je že stal Ivan, čakajoč brata. In od tega časa se ni udajal Afanazij izkušnjam satana, razsipajočega zlato, ter je izpoznal, da se ne more z zlatom, temveč le s trudom služiti Bogu in ljudem.

In začela sta brata zopet živeti kakor poprej. Trbojski.

morali na obresti čakati najmanj kacic deset let. Srbske in bolgarske finance tudi niso tako utrjene, da bi jih vojna omajati ne mogla. Zato je pa lahko umljivo, da se ves Izrael jezi na Grško, ki je s svojim postopanjem spravila v nevarnost koristi evropskih kapitalistov.

Tridesetletnica občne volilne pravice v Nemčiji. Dne 12. t. m. je minole 30 let, kar se je upeljala v Nemčiji, občna, jednaka in tajna volilna pravica. Upeljal jo je knez Bismarck, ki je hotel s tem uničiti silo meščanske napredne stranke. Bismarckove želje se niso povse izpolnile. Državni zbor voljen po občni volilni pravici ni hotel vedno plešati po Bismarckovi piščalki. Semtertja se je tudi odločno ustavljal mogočnemu kancelarju. Zato so pa že včasih nekateri vladni listi priporočali, da se občna volilna pravica odpravi, kar se seveda ni zgodilo. Ko se je prvi pot volilo po občni volilni pravici, so bili socialisti dobili le kacic 100 000 glasov in izvoljen je bil od njih stranke jedino Bebel. Pri zadnjih deželnozbornskih volitvah je bilo voljenih 48 socialistov in je bilo oddanih 1,800.000 socialističnih glasov. Socializem je torej silno napredoval.

Državni proračun za pravosodno ministerstvo.

(Govor poslanca Višnikarja v državnem zboru dne 19. januarja 1897.)

(Dalje.)

Gospoda moja! S sklenjenimi zakoni pa še ni završena pričetna justična reforma. Visoka pravosodna uprava se bo morala tudi preje ali pozneje baviti z reformo nespornega postopanja, zapuščinskega postopanja in notarjata.

Prav želeli je reformo notarjata, akoravno ne preziram težav take reforme. Naravno je, ako žele notarji v varstvo svojih stanovskih interesov razširjenje in ureditev notarjata; nasprotno se pa ljudstvo pritožuje, da je priselno notarstvo breme in da je ta zavod sploh predrag. V poslednjih letih je nastalo močno gibanje proti notarjatu. Nečem preiskavati, je li nastalo to gibanje spontanno v ljudstvu samem ali se je drugod zaenelo? Na tem ni mnogo razlike. Računati moramo z dejstvom, da obstoja tako gibanje. Treba pred vsem natančnega zakonitega določila o tem, kaj naj se notarjem odkaže, kajti gotovo ni prijetno sodniku, ako je samo od njega zavisno, katera dela naj odkazuje notarju. Ako mu izroča vse zapuščinske razprave, za kar se notarji potezajo, niso s tem stranke zadovoljne, ako mu pa izroča samo težavnejše in zamotane slučaje, se zopet pritožuje notar in jaz menim, da ne neopravičeno. Večkrat se naravnost zahteva, da naj se notarjat kar odpravi, česar bi pa ne glede na to, da sodišča ne prenašajo več take pomnožitve opravil, že v interesu pravosodja in pravne varnosti ne mogel zagovarjati. Toda po državljenju je notarjata menim, da je izvršljivo. (Pravo!)

Ob sebi je umevno, da bi se, kakor je že omenjal drug govornik v soboto, pridobljene pravice notarjev ne smeje kratiti ter bi se jim moralo dati, na voljo, da vstopijo v državno službo, ali pa da ostanejo na svojih mestih. — Mislil, da tudi ni nič krivičnega v tem, ako se za pravna opravila in zapuščinske razprave tudi pri sodiščih zahtevajo zmerne takse, kajti ne bilo bi prav in pravično, ako bi se dotični večji stroški nalagali drugim davkoplačevalcem, kateri morebiti niso smejoči se dediči, ali ki pri pravnih opravilih niso določni.

Popolnoma brezplačno pravosodje, katero so že tudi v visoki zbornici zahtevali, pa mislim, da ni lahko mogoče in da bode še dolgo ostalo nedosežen ideal. Menim, da bi bila s tem združena tudi nevarnost; opravila pri sodiščih bi preveč naraščala.

Najvažnejši zakon na pravosodnem polju pa je novi civilnopravdni red in z njim v zvezi zakoni, kateri pridejo v veljavo že 1. januarja 1898. l. Prav rad verujem, da ima visoka justična uprava s pripravljalnimi deli za izvršitev teh zakonov prav obilo posla. Z ozirom na to so vpeljali učne tečaje, kateri se mi zdé prav primerni, in včeraj se je naznanilo, da se pri sodiščih uvedejo tudi revizorji, kateri bodo omogočili jednakomerno prakso pri sodiščih.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. februarja.

— (Dnevni red VIII seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 17. februarja 1897. leta ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika VII. deželno-zborske seje dne 12. februarja 1897. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo o delovanju kranjskega deželnega odbora za dobo od 1. jan. do konca dec. 1896. 4—12. Poročila deželnega odbora: O dogovoru, ki je glede nastavljanja zemljemerskega osebja za agrarske operacije

skleniti s c. kr. deželno komisijo; o preuredbi deželno-zborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko; poročilo s katerim se predloži proračun deželnega zaklada za l. 1897; poročilo o podporah za šolske zgradbe; poročilo o gradnji ceste od Spodnjega Bernika do Vodic; poročilo glede uvrstitve v cestnem okraju Ljubljanska okolica se nahajajoče občinske ceste, ki se pri Cikavi od Ljubljanske-Novomeške državne ceste mej km 16-0 in 16-2 odcepi in drži mimo Male Stare Vasi in Velike Stari Vasi do meje selske občine Polica, z njenim razpotjem pri Mali Stari Vasi držečim čez Dolenje Duplice do stika z imenovano državno cesto na Stehanu, mej okrajne ceste; poročilo o ustanovitvi kmetijsko-kemičnega poskuševališča za Kranjsko; poročilo o zgradbi nove deželne bolnice, o novi pogodbi glede priskrbe rezijskih potrebščin in hrane bolnikom ter o stavbijskih stroških do konca 1897. leta; poročilo glede uvrstitve v cestnem okraju Ljubljanska okolica in v ozemlju mesta Ljubljane se nahajajoče občinske ceste, ki se nasproti podružne cerkve sv. Jerneja v Spodnji Šiški od Ljubelske državne ceste odcepi in se stika pri Bežigradu z Dunajsko državno cesto, mej okrajne ceste. 13. Utemeljevanje samostalnega predloga gosp. dr. Majarona o ustanovitvi občinskih posredovalnih uradov (mironih sodišč) (k prilogi 28). 14—16. Ustna poročila finančnega odseka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1895. in proračunu za l. 1897; poročilo glede odpisa iz nekdanjega kranjskega zemljiškoodvesnega zaklada v dobi od 1857. l. do konca 1882. leta na račun strank predplačiloma izplačanih neizterljivih potnih stroškov; poročilo o računskem sklepu za l. 1895. in o proračunu za l. 1897. garancijskega zaklada dolenskih železnic. 17. Ustna poročila finančnega odseka o prošnjah: a) županstva v Šmarji za 30%, podporo za napravo vodovoda v Šmarji in Razdrtim; b) županstva v Podkrajju pri Vipavi za podporo za napravo vodovoda; c) Marije Kreč, vdove deželnega tajnika, za zvišanje pokojnine; d) zdravstvenega zastopa na Brdu in občin Brdskega okraja za razpis mesta okrožnega zdravnika s sedežem v Prevajah in s plačo 800 gld. 18—20. Ustna poročila upravnega odseka o samostalnem predlogu gospoda poslanca grofa Barbo o ustanovitvi deželnega skladišča v Ljubljani; poročilo o prošnji županstva v Adlešičah, da bi deželni inženir pregledal, kje in kako naj se napravi vozna pot do Kolpe in poročilo o prošnji občin Ježica in St. Vid pri Ljubljani za uvrstitev občinske poti Ježica Šavlje Kleče-St. Vid mej okrajne ceste.

— („Slovenski List“) od zadnje sobote napoveduje, da bode g. Koblar v gorenjskih in notranjskih mestih — na svojo roko ali pravše na podlagi „Slovenskega lista“ kandidoval. Ker je po prijavljenem sklepu zaupnih mož narodne stranke znano, da bode od stranke tam kandidoval g. dr. Ferjančič, pričinja „Slovenski List“ glede njega druge strune ubirati, kakor jih je ubiral doslej. Očita mu, da je „izgubil dotiko s svojimi volilci“, ker se „ni ponizal včasih priti k njim“. Temu očitaniu nasproti treba faktučnega popravka. G. dr. Ferjančič je imel volilne shode v Vipavi, Postojini, Il. Bistrici, Cerknici, Starem trgu, na Rakeku, v Planini, Logatcu in v Idriji. Toraj v vseh večjih krajih svojega volilnega okraja, in v polovici navedenih krajev po večkrat. Žalibog, da volilci niso kazali večjega zanimanja za volilne shode, ki bi bilo poslanca vne-malo, take shode še večkrat prirejati. Shodi so bili oteženi, odkar je tolpa naščuvanega ljudstva razgnala shod 30. junija 1895 v Starem trgu, kjer je tudi bil g. dr. Ferjančič. Le-ta torej ni izgubil dotike s svojimi volilci notranjskih kmetijskih občin po svoji brezbriznosti, ampak dotiko, kolikor se kaže v volilnih shodih, je izpodjedlo njemu, kakor bi jo bilo izpodjedlo tudi še bolj brižnemu poslancu, huj-skajote postopanje onih elementov, kateri dobivajo ravnilo svojemu delovanju tam, kamor hodi gosp. Koblar prosit dovoljenja, ali in kje se sme kandidovati — v ljubljanski škofiji.

— (Izzivajoče preziranje.) Naredbeni list, katerega izdaja justično ministerstvo, prijavlja v svoji III. številki z dne 13. februarja 1897. tudi vse taiste javne liste ali časnike, ki so določeni v to, da se v njih razglašajo vse prijave za leto 1897, ki spadajo v kupčijski register. Te liste določujejo predstojniki političnih oblastev vsake dežele, ki imajo v ta namen stopiti v dogovor s kupčijskim sodiščem. Za Kranjsko označili so se kot dotični

časniki: „Wiener Zeitung“, „Laibacher Zeitung“ in — „Triester Tagblatt“ a noben slovenski časnik! Jednako se godi Štajerski, Koroški, Primorski in Bukovinski, tudi za te dežele so določeni samo nemški listi, pač pa so določeni za Češko, Moravsko, Poljsko in Dalmacijo tudi slovanski listi, za dežele, v katerih prebivajo Lahi, seveda tudi laški listi. Vprašamo: ali ni to najnižje vrste presiranje slovenskega življa, ki dokazuje, posebno kar se tiče naše dežele, žaljivo malomarnost kompetentnih faktorjev glede naših odnošajev? Ali ni na Kranjskem obilo zavestnih domačih trgovcev, ki pošteno odraščajo svoj davek, a važne reči, ki jih zadevajo in se po postavi morajo razglasiti, naj človek išče v „Triester Tagblatu“, katerega na Kranjskem skoro nihče ne pozna, zaman jih pa iščeš v slovenskih listih! Ker ravno zboruje deželni zbor, menimo, da smo zadosti povedali in da tudi kupčijski zbornici ni treba še posebej na nogo stopiti.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Nocoj se bode predstavljala Ohnetov igrokaz „Furinar“. V petek pride zopet jedenkrat večnolepi „Čarostrelec“ na oder, v nedeljo pa se uprizori „Lumpacij Vagabund“.

— (Anton Premk †) Po kratki bolezni umrl je danes gospod Anton Premk, c. kr. višji poštni kontrolor in posestnik v starosti 66 let. Pokojnik je bil vrl rodoljub in blag značaj ter radi svojih redkih lastnosti in svoje prijaznosti občan. Svojega narodnega mišljenja ni nikdar prikrival niti v časih najhujšega preganjanja slovenskih uradnikov. Bodi vsemu možu časten spomin!

— (Muzejsko društvo za Kranjsko) imelo je sinoči v bralni sobi deželnega muzeja svoj občni zbor. Predsednik g. ravnatelj Senekovič naglašal je v svojem nagovoru, da si je odbor prizadeval, vsestransko ustredi svoji nalogi, da pa društvo, žal, ne najde onega zanimanja pri občinstvu, katerega bi vsaj v naobrazenih naših slojih po pravici smelo pričakovati. Kakor posnamemo iz poročila tajnika g. Koblarja, izstopilo je lani iz društva 21, umrlo pa 6 članov; novo pristopilo je 7 članov, tako da se je število ekrcilo za 20 članov. Društvo ima sedaj 239 članov in 70 naročnikov na društvene publikacije. Ko se je odobril računski sklep in proračun za tekoče leto, vrnila se je volitev odbora in so bili izvoljeni: g. Andrej Senekovič predsednikom, gg. dr. Oskar Gratzky, Anton Koblar, dr. Josip Kosler, Franc Orožen, Simon Rutar, Ivan Smrekar, Ivan Šubic in dr. Ivan Tavčar pa za odbornike. V imenu odbora stavlja se končno g. ravnatelj Šubic predlagal, naj bi se v Ljubljani ustanovila opazovalna štacija za potres in naj bi se v to seho naprosilo učno ministerstvo za potrebni seismograph; naj bi se nadalje isposlovalo pri c. kr. centralnem geološkem zavodu, ki ravno sedaj po svojih organih preiskuje deželo kranjsko v geološkem oziru, da bi tudi deželni muzej dobival po jeden komad najdenih rudnin, in končno, naj se društvo obrne do občinskega sveta ljubljanskega s prošnjo, naj bi vpeljalo primerno poludnevno znamenje, kar bi bilo tem laglje mogoče, ker ljubljanski grad menda v kratkem preide v last mestne občine. Vsi nasveti so bili soglasno vzprejeti. Z željo, da bi društvo v prihodnje našlo več zanimanja, nego dosedaj — katera želja je pač popolnem opravičena — zaključil je potem predsednik občni zbor.

— (Poučno zabavni večer) „Slovenskega planinskega društva“ v „Narodnem domu“ je zbral sinoči poleg velikega števila domačih in z dežele došlih hribolazcev še izredno mnogo dam in prijateljev turistike. G. župnik Aljaž je predaval jako zanimivo in humoristično osoljeno o svoji velezanimivi iznajdbi, ki bo za hribolazništvo neprocenljive vrednosti. S pomočjo Morseevega telegrafnega aparata iznašel je namreč g. Aljaž ključ za optičen telegraf. Bistvo ključa je navpična ali poševna črta; prva nadomešča piko v Morseevem alfabetu. Razložek je torej jako majhen; na primer a = — (Morsee) ali | — (Aljaž). Brzojavilo se bode z belo ali črno desko, katero bode opazovati z daljnogledom. Gosp. župnik Aljaž je teoretično in takoj tudi praktično dokazal, da je njegov sistem najpreprostejši in najporabljivejši. Po predavanju je ostala družba še v svobodni zabavi, katero je podpiral zlasti izborni kvartet „Ilirija“.

— (Predavanje v muzeju) V soboto dne 20. t. m. ob šestih zvečer bo predaval J. Pečnik o zadnjih prazgodovinskih najdbah na Kranjskem. K temu zanimivemu predavanju se vabijo vsi prijatelji starinoslovja.

— (Narodna čitalnica) Plezna venčka bode v soboto dne 20. in nedeljo dne 28. februarja, in sicer v veliki dvorani, kar se sporoča častitim čitalniškim članom.

— (Mejnarodno zrakoplovenje) Dne 18. februarja, to je prihodnji četrtek, dvignili se bodo ob 10. uri krajevnega časa iz Pariza, Strassburga in Barolina pojedini zrakoplovi, opremljeni z meteorološkim orodjem, zaznamujočim vse samim od sebe. Ob jednom dvignili se bodo tudi drugi oblju-

deni zrakoplovi. Ako bi se zapazil na kaki meteorološki postaji ali kje drugod kak zrakoplov, naj se blagovoli zaznamovati natančno čas in smer pletenja. Dotična opazovanja naj se pošljejo ali meteorološki postaji ljubljanski ali pa naravnost c. kr. osrednjemu meteorološkemu zavodu na Dunaju.

— (Glas iz občinstva) Maj jako zanemarljena, menda popolnoma pozabljena pota v našem mestu, ki so v takem stanju, da bi se jih ustrašil celo kak rovtar, je šteti ona, ki vodi od vogla branilnice mimo Souvanovega posestva do muzeja in novih hiš. Voda in blato stojita — če se ne usmili ravno mraz — za več centimetrov visoko, a ne zgodi se prav nič! Naj se te poti vendar kdo usmili, vsaj z ozirom na šolske otroke, ki morajo po štirikrat na dan bresti po blatu, maogi v slabem obutalu! — Isto tako bi bilo želeti od vogla Kirbiševe hiše proti realki in proti nunski šoli malo več pozornosti na cesto, po kateri hodi toliko šolske mladine! Ali bi res ne bilo mogoče tu napraviti tla kan prehod? Prosimo, da bi se na te dve opombi ozirali merodajni faktorji, saj je zdravje naše šolske mladine menda vendar le vredno toliko!

— (Vabilo k občenemu zboru posojilnice za Bled in okolico) registrovane zadruge z neomejeno zavezo za nedeljo dne 21. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v posojilničnih prostorih v Blejskem domu z nastopnim dnevnim redom: 1. Poročilo o letnem računu in potrdilo iztega. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Izvolitev nadzorstva. 4. Morebitni nasveti. Na Bledu dne 14. februarja 1897. Načelnstvo.

— („Zagorski S. kol“) vabi na „sijajni plesni venček“ katerega priredi dne 21. t. m. v prostorih gospe Medvedove. Vzpored: 1. Igra: „Dva zeta“. II. Petje (izvaja novi društveni pevski zbor) 1. Volarič: „Kviško bratje!“ 2. Volarič: „Razstane!“ 3. Foerster: „Pjavajmo“. 4. Ipavec: „Zvečer“. 5. Kocjančič: „Venec narodnih pesni“. 6. Zajc: „Zrinski-Frankopanka“. III. Ples s kotiljonom. — Začetek točno ob 8 uri zvečer. Ustopnina za učlane 1 krono za osebo, za obitelj 2 kroni. Člani v društveni opravi so ustopnina prosti, drugi pa 20 vinarjev za osebo, za obitelj 40 vinarjev.

— (Volitve v dež. odb. r. štajerski.) Tako zanimivega dneva že dolgo ni imela štajerska deželna zbornica, kakor je bil dan volitve dež. odbora. Nemško-liberalna stranka je pobita; dr. Scheiner, ki je nad 20 let trdovratno zagovarjal vsako krivičnost zoper Slovence, nasprotoval vsikdar tudi v gospodarskih vprašanjih, vržen je bil trikrat skozi vrata in njegovi trdovratni privrženci so bledi pobrali klohuke in pobegnili. Niti na um nam ne pride laskati se nemško-narodnim zastopnikom, ali uklanjati se jim. Ali jeduo bodi za vsikdar rečeno: Tudi ta zagrizena stranka našla je več pravicoljubja v svojih vrstah, kakor pa tista stranka, ki ima že nad 30 let na pisan „liberalizem — svobodoljubje“ na svoji zastavi, geslo, katerega se nikdar držala ni, nego katero je le zlorabljala tretjino stoletja, vedno v potlačenje slovenskega naroda. In v tej stranki vodijo merodajni glas štajerski kavalirji, ki so že zdavna zatajili vse tradicije plemenitih svojih prednikov. Na krvi in žuljih slovenskega naroda vzrasla je nekdanj njihova „žlahtna“ slava, a danes gledajo na, isti tako krenko se bojujoči rod z neopravičenim preziiranjem. Z njimi zvezali so se konservativci. Z stonj so orožarji že več let Slovenci na nekdanj danu besedo ter pričakovali, da to leto oddajo nemški konservativci glasove v kuriji kmetskih občin za slovenskega zastopnika. Toda, kakor pred 6 leti, tako tudi sedaj prelat Karlon o tem čuti ni hotel. Slovenski poslanci v zvezi s konservativci in velikoposestniki bi imeli tudi ex pleno večino nad nemško-nacionalci in s kompromisom bi se bil tudi tu volil lahko slovenski deželni odbornik. Toda tudi tu sta si obe stranki ušesa zamašili, boječ se, da jim nacionalci očitajo izdajstvo, ako oddasta glasove za slovenskega odbornika. Svoj koreniti odgovor dali so Slovenci s tem, da so kot odločilni faktor vrgli čez prag trikratnega kandidata velikoposestnikov dr. Schreinerja. Tudi to bode povedano, da vlada, ki ima tenke zveze s kavalirskimi zastopniki velikega posestva, ni storila nič, da bi se izvršil takov, razmeram države najbolj ugajajoči kompromis. To si hodejo morali slovenski zastopniki zapomniti in proste roke, katere zdaj imajo, pridno uporabljati! Z nemško-nacionalci imeli bodo Slovenci v narodnih vprašanjih isti boj, kakor z njihovimi predniki. Ali imeli hodejo pred seboj stranko, katera se bori odspredaj in z odprtim vizirjem. V gospodarskih vprašanjih pa so si Slovenci z nemško-narodnimi zastopniki neprimerno bližje, nego z nemško-liberalci in tu je tudi iskati one vezi, ki je napotila nacionalce, pomagati slovenskemu odborniku v deželni odbor. Facit je, da danes sedi prvi slovenski odbornik, g. prof. Robič v štajerskem deželnem odboru. Slovenskim zastopnikom je s tem — in sicer brez vladne, brez konservativne in brez velikoposestniške pomoči — omogočeno bivanje v deželnem zboru. Tu je zdaj njihova dolžnost, krepka povzdigovati glas, neoziraje se ni na desno in levo zahtevati svoje pravice, staviti v kratkem potrebne predloge, vzbuditi občno pozornost narodovo in se pripraviti na tiste konsekvence, ki bodo v bodočnosti mogoče. Najhujše odgovarja Slovincem na njihov nastop: prelat Karlon. In mož v svojem listu

spominja na Celje, na tisto zadevo, katero je povodom Kienzlovega predloga baš ta mož za Slovence tako neugodno sukal. Kakor pred 6 leti, ni vedel biti mož beseda, tako pa je tudi ob tistem znamenitem glasovanju v državni zbornici s svojimi tovariši junaško pobegnili. Mož se sklicuje na principije stranke, a v tem boji se ni sramoval zavezati se z najhujšimi sovražniki krščanskih načel, s nemško-liberalci. Takošni so bili ti naši zavezniki! Bled in prepaden je zapustil zbornico deželni glavar grof Wurmbbrand. Njemu se ne obeta lepa bodočnost. Že dcelej so pokazali nemški nacionalci in celo iz velikega posestva, da ga ne marajo. Mož bi se naslonil na vsako stranko, a nobene nima. In brez sentimentalnosti bodedo gledali, kako bode tudi tega moža strla historična Nemesis, ki v večjem ali manjšem času uniči vsako stranko in vsakega politika brez odkritosrčnega in pravičnega programa. Grof Wurmbbrand je sojen, on ne bode preživel sedanje dobe deželnega zbora na „vojvodekem“ zvojem stolu.

— (Iz Teharjev) se nam piše: V nedeljo, dne 14. t. m., se je tu konstituiralo slovensko katoliško politično društvo za Teharje. Povabljen je bil tudi kandidat za kmetske občine g. Hagon vitez Berks, a povabilo mu je došlo prepozno, tako da se mu ni mogel odzvati. Pač pa je poslal iz Gorice brzozjavni pozdrav, v katerem se nekako zrcalijo načela njegovega programa. Ta brzozjav slove: „Ne morem takrat priti. Pozdravljam iz polnega srca slovensko katoliško društvo. Mislim, da me vsi poznajo. Katoličan sem in kmetovalec — za katoličane in kmete bom. Na slovenski zemlji živim — za Slovence sem zmerom bil in bom.“ — Vitez Berks“.

— (Občinske volitve v Trstu) se začne dne 17. t. m. Prvi voli IV. volilni razred. Slovenski kandidati so gg.: dr. J. Abram, A. Gardol, dr. G. Gregorin, A. Kalan, M. Mandić, J. Perhavec, dr. M. Pretner, dr. O. Rybač, L. Serasin, Fr. Žitko, M. Cotič, M. Hervatin.

* (Župan — slepar) Lvovski listi javljajo, da je sodišče dalo zapreti Lvovskega župana Sternina pl. Baczacza radi zlorabe uradne oblasti.

* (Umor v železniškem vlaku) Iz Bruselja se poroča: Z brzozlavkom iz Pariza v Bruselj vozeč se gospod je bil na belgijskih tleh v vagonu umorjen. Morilec ga je oropal in truplo vrgel skozi okno, kjer je je našel železniški čuvaj.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Janko Novak na Viču 4 k rone 4 v in., nabrane v gostilni g. Matevža Ravničarja na Viču. — Gosp. Florjan Zorko iz Dražinske vasi 5 k rone 42 v in. (O tega nismo mogli brati zaradi nejasne pisave). — Skupaj 9 k rone 46 v in. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzozjavke.

Dunaj 16. februarja. Cesar je danes vzprejel v avdijenciji ruskega, francoskega in turškega veleposlanika ter se z njimi posvetoval o položaju v Orijentu. Koj potem je vzprejel ministra unanjih del grofa Goluchowskega in admiral Sternecka.

Pulj 16. februarja. Vojna ladja „Nadvojvodinja Stefaniya“ je dobila naročilo, da takoj odpluje v Kanejo.

Atene 16. februarja. Ministerski predsednik je naznanil parlamentu, da se je kraljev pobočnik, polkovnik Vassos s svojim polkom pri Plataniji izkrcal in napravil utrjeno taborišče.

Atene 16. februarja. Vojni minister je naročil polkovniku Vassosu, naj v imeni kralja Georgiosa proglasi Kreto kot del grške države in naj izda primerno proklamacijo. Vassos je to povelje izvršil. Proklamacija pozivlja Krečane, naj priznajo grškega kralja svojim vladarjem.

Atene 16. februarja. Ladje koaliranih velesil so izkrcale 450 mož, kateri so zasedli Kanejo. Jednako število vojakov je še pripravljeno za izkrcanje.

Atene 16. februarja. Vest, da se je grška vojska na Kreti izkrcala, je vzbudila nepopisno navdušenje v vseh slojih prebivalstva. Na tisoče ljudij je priredilo kralju in ministrom sijajne ovacije.

Atene 16. februarja. Dve ladiji sta odpeljali nad tisoč prostovoljcev na Kreto.

Milan 16. februarja. Danes je bila tu velika demonstracija za Grško. Udeležilo se je je nad 50.000 oseb.

Zobobol olajšujejo zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani

(Dunajska cesta),
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in
kr. Vis. prejasne gospé prestolonaslednice vdove nadvojvodinje

Štefanije.
Steklenica velja 20 kr. 1 (44-7)

V varstvo občinstva. Za drag denar slabo blago, to je gotovo najgripe varanje občinstva. To se največkrat zgodi pri živilih, ker tu mnogokrat moti vnanji videz ponarejenega blaga. Tako se godi tudi s Kathreinerjevo sladno kavo, ki se občno rabi in zaradi svoje znamke tudi le „Kneippova kava“ imenuje. Če se zahteva samo sladno ali Kneippovo kavo, dobi se večkrat ponarejen izdelek mnogo manjše vrednosti, v podobnem zavrtku, za katerega se mora plačati jednako ceno. Gospodinja pa potem vidi, da se je varala v svojih pričakovanjih glede prednosti Kathreinerjeve Kneippove sladne kave, katero priporočajo zdravniki, kajti razliko kakovosti in ukusa se še le v časi spozna. Zato je jako važno, da občinstvo, ki želi dobiti pristno Kneippovo kavo, ki ima okus navadne kave, pazi, da je na zavrtkih ime „Kathreiner“. Le tej kavi gre prvo mesto med vsemi kavami namestiti, po izreku dr. M. Mansfelda, vodje poskušališča na Dunaju. (75-3)

75.000 kron je glavni dobiček velike Ino-mostake 50krajcarske loterije, ki se zle 20% nanj izplača v gotovem denarju. Opozorjamo čestite čitatelje na to, da bode zrebanje nepreklicno **dné 20. februarja.**

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jakoba Mehleta zemljišče v Deseči vasi, cenjeno 250 gld. in Jožefa in Marije Mišmaš zemljišča v Ambrusu, cenjena 80 in 100 gld., oboji dne 22. februarja in 22. marca v Žužmpetku.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. februarja: Jurij Auer, pivovar, 64 let, Wolf-fove ulice št. 12, otrpnenje srca.
Dne 12. februarja: Marija Tomić, gostija, 86½ leta, Karlovska cesta št. 7, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 8. februarja: Franc Čarman, tkalec, 53 let, jetika.
Dne 9. februarja: Tomaž Rant, delavec, 73 let, ostarelost.
Dne 10. februarja: Ivan Gerbaj, delavec, 44 let, jetika.
— Andrej Mlinar, delavec, 63 let, trebušna vodenica. — Katar Gross, gostija, 63 let, ostarelost.

V hiralnici:

Dne 10. februarja: Antonija Bogataj, gostija, 67 let, srčna hiba.
Dne 11. februarja: Uršula Dirnbacher, uradnega sluge vdova, srčna hiba.

Meteorologično poročilo.

Februar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	743.8	0.6	sr. szah.	oblačno	
16.	7. zjutraj	747.9	— 1.6	sr. svzh.	oblačno	0.4
"	2. popol.	749.2	1.5	sr. sever	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 1.0°, za 1.2° nad nor-malom.

Dunajska borza

dne 16. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	60	"
Avstrijska zlata renta	123	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	90	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	950	"	—	"
Kreditne delnice	963	"	50	"
London vista	119	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	72½	"
90 mark	11	"	74	"
90 frankov	9	"	52	"
Italijanski bankovci	45	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	68	"

Dne 15. februarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99	"	90	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Budolfove srečke po 10 gld.	26	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	450	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27½	"

Bridko užaljeni javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je naš pre-ljubljani oče, oziroma oćem, brat in strije, gospod

Anton Premk

c. kr. poštni nadkontrolor v pok.

danes v torek, ob 3½. uri zjutraj, po kratki bo-lezni, prejemši sv. zakramente, v 66. letu svoje dobe m rno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v sredo, dné 17. februarja 1897, ob 5. uri popoldne, iz hiše žalosti, Križevniške ulice št. 10, na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v stolni cerkvi sv. Nikolaja.

Nepozabni rajniki se priporočajo v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dné 16. februarja 1897.

Edvard, Konstančija, Julijana Premk, otroci. — Janez Nabernik, c. kr. dež. sod. svetnik in okr. sodišča voditelj, Ivana Nabernik omež. Premk, Marija, Jožef Nabernik, pasterki. 276)

Vzprejemem takoj

notarskega kandidata

v svojo pisarno. — Plača po dogovoru.

Franc Strafella

c. kr. notar v Rogatcu na Štajerskem

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odslej to oblastveno registrirano varstveno znamko.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica)
iz angelja varuha lekarne in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi
pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu pre-skušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najreelnejše in naj-cenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli itd. za notranjo in vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim toholcem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mo-jeja jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih dru-zih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kazno-vali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarna (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Sla-tini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih ste-klenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti po-prejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (57-7)

Pazi naj se vedno natanko na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (15-3)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneve, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Heb, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyru, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyru, Parisa, Geneve, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Land-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabell. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabell. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabell.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ru 50 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Učenec in učenka

vzprejmeta se v trgovino z mešanim blagom; prvi v popolno preskrbljevanje. — Ponudbe pod šifro „Učenec“ vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov-venskega Naroda“. (193-6)

Gimnazijalec

ki je sposoben, energičen in ima voljo podučevati domačega sina v razred h ljudske šole. dobi za svoj trud stanovanje in zajutrek. — Kje? pove iz pri-jaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (265-2)

Vsak kašelj } se temeljito
Vsaka hripavost } odpravi samo
s Krause-ja

katarnim uničevalcem

(dobrookusne konfiture). (144-4)

Zavojski po 25 kr. se dobivajo v Ljubljani v vseh lekarnah.

Usojam si naznaniti slavnemu p. n. občinstvu, da sem otvorila znano, svoječasno jako reno mirano

gostilno na Emonski cesti št. 5

„pri Frgulinu“.

Točim pristni ovček najboljše vrste, prav dobro istrjansko belo vino in Reininghausovo pivo. Mrzlih in gorkih jedil je na razpolaganje p. n. gostom raznovrstno. Opozorjam posebno, da so pripravljene vsak petek in sode najboljše kvalitete.

Priporočujoč se slavnemu p. n. občinstvu za mnogo-brojni obisk, zagotavljam najtočnejšo postrežbo ter ostajem z odličnim spoštovanjem

(275-1)

Ana Lenček.

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kuberbe, vzbrizganja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči čiščenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak tobolčec ime MIDY. Zaloge, 8. rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Dve poštni odpraviteljici

(274-1)

vzprejmeta se s 1. marcem v službo.

Ponudbe vzprejema c. kr. poštni urad v Mokronogu.

Velika 50-krajcarska loterija v Inomostu.

(76-18)

Glavni dobiček

75.000 kron
v gotovem
z 20% odbitka.

Srečke po 50 kr. priporočajo J. C. Mayer, banka v Ljubljani.

**Žrebanje
že v soboto!**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Štev. 4571,

Razpis služb.

(249-2)

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je razpisano mesto

knjigovodstvenega oficijala

s prejemki V., eventualno knjigovodstvenega asistenta s prejemki VI. činovnega razreda in pa mesto pisarniškega praktikanta z letnim adjutom 480 gld.

Prosilci za jedno prvih dveh mest morajo se izkazati, da so izvršili srednjo šolo ter napravili izpite iz državnega računarstva in blagajniške stroke; prosilci za tretje mesto morajo pa dokazati splošno usposobljenost.

Pravilno opremljene prošnje je predpisanim potom najpozneje

do 28. februarja letos

vložiti pri podpisanem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

10. dan februarja 1897.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.